

დანიელის წიგნი — ნომერი ოცდასამი

დამცინავნი კაცნი

Jeff Pippenger

2023-12-18

დის, უაითმა მიუთითა, რომ როდესაც ნიუ-იორკის ქალაქის დიდი შენობები დაემხოვოდა, აღსრულდებოდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი-მესამე მუხლები.

ამის შემდეგ ვიხილე სხვა ანგელოზი, ზეციდან ჩამომავალი, რომელსაც დიდი ხელმწიფეა ჰქონდა; და დედამიწა განათდა მისი დიდებით. და ხმამაღლა, ძლიერი ხმით შეჰლადა და თქვა: დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი და გახდა ეშმაკთა სამყოფელი, ყოველი უწმინდური სულის საბუდარი და ყოველი უწმინდური და სამულველი ფრინველის გალია. რადგან ყველა ერმა შესვა მისი სიძვის რისხვის ღვინო, და ქვეყნიერების მეფეებმა იმრუშეს მასთან, და დედამიწის ვაჭრები გამდიდრდნენ მისი განცხრომის სიუხვით. გამოცხადება 18:1–3.

2001 წლის 11 სექტემბრისთვის დედამიწის „მეფეებს“ უკვე ჩადენილი ჰქონდათ სიძვა რომაულ ეკლესიასთან. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ პრეზიდენტმა ჰარი ს. ტრუმენმა პირველად, 1951 წელს, ვატიკანში ელჩი დანიშნა. მისი მცდელობა, პაპობასთან პოლიტიკური ურთიერთობა დაემყარებინა, შეერთებული შტატების კონგრესმა კატეგორიულად უარყო; მაგრამ ასე არ მომხდარა ათწლეულების შემდეგ, როდესაც პრეზიდენტმა რონალდ რეიგანმა 1984 წელს ვატიკანში ელჩი დანიშნა. 2001 წლისთვის ყველა ერს ჩადენილი ჰქონდა სიძვა ვატიკანთან, ტვიროსის მეძავთან დიპლომატიური ურთიერთობის დამყარების გზით.

2001 წლის 11 სექტემბრისათვის ყველა „ერს“ შესმული ჰქონდა მისი მეძაობის რისხვის ღვინო. ბაბილონის ღვინო წარმოადგენს ყოველგვარ მრავალგვარ სიცრუეს, რომელსაც პაპობა წარმოგვიდგენს, მაგრამ ღვინის ერთი განსაკუთრებული სახეობა, რომელიც ამ მუხლებშია აღნიშნული, არის მისი მეძაობის რისხვის ღვინო. პაპობის რისხვა არის მათი დევნა, ვისთანაც იგი არ ეთანხმება. იგი თავის დევნას ახორციელებს იმით, რომ თავისი ბინძური საქმის შესასრულებლად სახელმწიფოს ძალაუფლებას იყენებს. მისი რისხვის ღვინო არის მისი შეცდომის განსაკუთრებული სასმისი, რომელიც წარმოადგენს იმ მოქმედებას, whereby სახელმწიფოს იყენებს მათ წინააღმდეგ, ვისაც ერეტიკოსად მიიჩნევენ.

1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე პერიოდში მილერიტული ადვენტიზმი, რომელიც ბნელი საუკუნეებიდან იქნა გამოხმობილი და გამოეყო პროტესტანტულ ეკლესიებს, რომლებიც მაშინ რომის ასულებად იქცნენ, ახლად გამოჩენილ მიწის მხეცზე ჭეშმარიტ პროტესტანტულ რქად იქცა. პეტრე, როგორც ერს, განსაზღვრავს ღვთის იმ ახლად არჩეული ხალხის თვისებებს.

მაგრამ თქვენ ხართ რჩეული მოდგმა, სამეფო მღვდელობა, წმიდა ერი, გამორჩეული ხალხი, რათა აუწყოთ ქებანი მისი, რომელმაც სიბნელიდან გამოგიხმოთ თავის საკვირველ ნათელში; თქვენ, რომელნიც ოდესღაც არ იყავით ხალხი, ხოლო ახლა ღვთის ხალხი ხართ; რომელთაც არ გქონდათ მიღებული წყალობა, ხოლო ახლა მიღებული გაქვთ წყალობა. 1 პეტრე 2:9, 10.

2001 წლის 11 სექტემბრისთვის მეშვიდე დღის ადვენტისტურმა ეკლესიამ უკვე გამოიყენა, და არაერთხელაც გამოიყენა, ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის პოლიტიკური სტრუქტურა, რათა თავს დასხმოდა მათ, ვისაც ერეტიკოსებად მიიჩნევდა. 2001 წლამდე დიდი ხნით ადრე ადვენტისტებს უკვე შესმული ჰქონდათ ბაბილონის ის განსაკუთრებული ღვინო, რომელიც განასახიერებს სახელმწიფო ძალაუფლების გამოყენებას მათზე თავდასასხმელად, ვისაც იგი ერეტიკოსებად მიიჩნევდა.

ეფრემი იეროზოამის აჯანყებისა და ისრაელის ჩრდილოეთი სამეფოს სიმბოლოა, და ესაია ოცდამერვე თავს იწყებს მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიისადმი მიმართვით, როგორც ეფრემის მთვრალთა მიმართ.

ვაი ამპარტავნების გვირგვინს, ეფრემის მთვრალეებს, რომელთა დიდებული მშვენიერება დაჰკნობადი ყვავილია, რომელიც ღვინით ძლეულთა ნოყიერი ველების თავზეა! აჰა, უფალს ჰყავს ძლიერი და ძლევამოსილი, რომელიც სეტყვის ქარიშხალივით და დამღუპველი გრიგალივით, როგორც მოვარდნილი ძლიერ წყალთა წარღვნა, ხელით დაანარცხებს მიწაზე. ამპარტავნების გვირგვინი, ეფრემის მთვრალეები, ფეხქვეშ გაითელებიან; და დიდებული მშვენიერება, რომელიც ნოყიერი ველის თავზეა, იქნება დაჰკნობადი ყვავილი და როგორც ნაადრევი ხილი ზაფხულამდე; რომელსაც, როგორც კი შემყურე დაინახავს, ჯერ კიდევ ხელში უპყრია და უკვე შეჭამს მას. იმ დღეს ლაშქართა უფალი იქნება დიდების გვირგვინად და მშვენიერების დიადემად მისი ხალხის ნატამალს, და სამსჯავროს სულად მას, ვინც სამსჯავროში ზის, და ძალად მათთვის, ვინც კარიბჭესთან აბრუნებს ბრძოლას. მაგრამ ესენიც ღვინით შეცდნენ და მათრობელა სასმლით გზას ასცდნენ; მღვდელიც და წინასწარმეტყველიც მათრობელა სასმლით შეცდნენ, ღვინომ შთანთქა ისინი, მათრობელა სასმლით გზას ასცდნენ; ხედვაში ცდებიან, სამართალში ბორძიკობენ. რადგან ყველა სუფრა სავსეა ნარწყევითა და სიბილწით, ისე რომ არ რჩება არც ერთი სუფთა ადგილი. ესაია 28:1-8.

მესამე ვაი მოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, და იგი მოვიდა „გვირგვინზე“, რომელიც წარმოადგენს „ეფრემის მთვრალთა“ ხელმძღვანელობას. მან არ შეუტია ეკლესიის შტაბ-ბინას მერილენდში საწვავით სავსე თვითმფრინავით, მაგრამ გამოავლინა მათი უუნარობა, ეცნოთ, რომ მესამე ვაის ისლამის მოსვლა იყო მესამე ანგელოზის უკანასკნელი წვიმის უწყების დასაწყისი. სწორედ იმ უწყებისა და საქმის დასაწყისი, რომლის საქადაგებლადაც ისინი აღიარებენ, რომ აღდგენილნი იყვნენ. ისინი დახასიათებულნი არიან არა მხოლოდ როგორც გვირგვინი, რომელიც ხელმძღვანელობას წარმოადგენს, არამედ როგორც „სიამაყის გვირგვინი“, რითაც იდენტიფიცირდება თაყვანისმცემელთა იმ ორი კლასიდან ერთ-ერთი, რომელიც იყო და არის წარმოქმნილი აბაკუმის მეორე თავის დავაში. 2001 წლის 11 სექტემბერს

აბაკუმის გუშაგებმა თავიანთი ადგილები დაიკავეს კარიბჭესთან ბრძოლაში.

იერუსალიმის კარიბჭენი ის ადგილი იყო, სადაც იერუსალიმის ხალხის ურთიერთქმედება აღესრულებოდა. კარიბჭესთან ბრძოლა წარმოადგენს ესაიას წინა თავის „დებატს“, რომელიც აღმოსავლეთის ქარის დღეს დაიწყო (ისლამის დღეს). ამ მონაკვეთში აბაკუმის თაყვანისმცემელთა ორი კლასი წარმოდგენილია ორი გვირგვინით. ეფრემის მთვრალეები, რომელთაც იმ დროისთვის უკვე მოეხმარნენ სახელმწიფოს ძალაუფლებას, რათა თავიანთი არგუმენტებით გაემარჯვათ მათ წინააღმდეგ, ვინც ერეტიკოსებად შერაცხეს, დაპირისპირებულნი არიან ცაბაოთ უფლის გვირგვინს. როდესაც ქრისტე წარმოდგენილია როგორც ცაბაოთ უფალი, ეს სიმბოლურად აღნიშნავს მის საქმეს, როგორც თავისი ლაშქრის წინამძღოლისას. კარიბჭესთან ბრძოლა არის ის ომი, რომელიც წარმოდგენილია ჭეშმარიტ და ცრუ თეოლოგიას შორის დებატით.

მხოლოდ გენერალური კონფერენციის ხელმძღვანელობა კი არ არის წარმოდგენილი ეფრემის მთვრალეებად, არამედ მღვდლებიც (სამწყემსო მსახურება) და წინასწარმეტყველნიც (თეოლოგები და განმანათლებლები) გზას ასცდნენ მაგარი სასმელის გამო. როგორც ესაია ამბობს თავისი წინასწარმეტყველების საწყის მუხლებში, ეს მთელი ეკლესიაა.

ამოსის მის, ესაიას ხილვა, რომელიც იხილა იუდასა და იერუსალიმის შესახებ, იუდას მეფეთა — უზიას, იოთამის, ახაზისა და ხიზკიას — დღეებში. ისმინეთ, ცანო, და ყური მოაპყარ, ქვეყანავ, რადგან უფალმა თქვა: ვკვებავდი და აღვზარდე ძენი, ხოლო ისინი აღდგნენ ჩემს წინააღმდეგ. ხარმა იცის თავისი პატრონი და სახედარმა — თავისი ბატონის ბაგა; ხოლო ისრაელმა არ იცის, ჩემს ხალხს არ ესმის. ვაი, ცოდვილო ერო, ურჯულოებით დამძიმებული ხალხო, ბოროტმოქმედთა თესლო, გამხრწნელო ძენო! მათ მიატოვეს უფალი, განარისხეს ისრაელის წმიდა, უკუიქცნენ. რისთვის უნდა გეცეთ კვლავ? თქვენ უფრო და უფრო განდგებით; მთელი თავი სწეულია და მთელი გული — დაუძლურებული. ესაია 1:1–5.

ცოდვილი ერი სწეულია და იმ დროებას გადასცდა, როცა შეიძლებოდა რაიმე საშუალების მიცემა, რომელიც მის გულსა და გონებას შეცვლიდა. ესაია მიუთითებს, რომ მთვრალნი გზას ასცდნენ, ხოლო იერემია ამ გზას „ძველ ბილიკებად“ განსაზღვრავს. 2001 წლის 11 სექტემბერს გვიანმა წვიმამ იწყო დაცემა, და იერემია აღნიშნავს, რომ როცა ძველ ბილიკებში ვიარებით — ესე იგი იმ „გზაზე“, რომელსაც მთვრალნი ასცდნენ — სწორედ მაშინ ვპოვებთ გვიანნი წვიმის დანარჩენ ნაწილს.

ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე და იხილეთ, და ჰკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასში, და ჰპოვებთ განსვენებას თქვენი სულებისთვის. მაგრამ მათ თქვეს: არ ვივლით მასში. ასევე დაგიყენეთ გუშაგები და ვთქვი: უსმინეთ საყვირის ხმას. მაგრამ მათ თქვეს: არ მოვუსმენთ. ამიტომ ისმინეთ, ხალხებო, და იცოდეთ, კრებული, რა არის მათ შორის. ისმინე, მიწავ: აჰა, მოვავლენ ბოროტებას ამ ხალხზე, მათი ზრახვების ნაყოფს, რადგან არ ისმინეს ჩემი სიტყვები და ჩემი რჯულიც უკუაგდეს. იერემია 6:16–19.

ეფრემის მთვრალნი 2001 წლის 11 სექტემბერს გზიდან გადაცდენილნი იყვნენ და 1863 წელს „უკან, უკუმიქცევით“ მიიქცნენ, როდესაც „ძველი ბილიკების“ უარყოფის პროცესი დაიწყო. სწორედ „ძველ ბილიკებში“ იპოვება უკანასკნელი წვიმის განსვენება და განახლება, და ეს წვიმა სწორედ იმ დროს დაიწყო, როდესაც მათზე „ვაი“ გამოცხადდა. ისლამის მესამე „ვაი“ შეუცნობელი იყო ეფრემის სიამაყის გვირგვინისთვის, რადგან მათ თანდათანობით უარყვეს ის საფუძვლიანი ჭეშმარიტებანი, რომლებიც წინასწარმეტყველებებში ისლამის როლს განსაზღვრავს. იერემია აღნიშნავს, რომ იმ დროს უფალმა აღადგინა გუშაგები, რომლებიც აბაკუმის გუშაგები არიან, და მათ კარიბჭეებთან ბრძოლაში ეფრემის მთვრალებს აუწყეს, რომ მათ საყვირის ხმას უნდა ეყურადღებინათ. მესამე „ვაი“, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა, იყო მეშვიდე საყვირი.

ესაია აღნიშნავს, რომ „ისინი გზას ასცდნენ მაგარი სასმლის გამო; ხილვაში ცდებიან, მსჯავრში ბორძიკობენ. რადგან ყოველი სუფრა სავსეა ნარწყევითა და უწმინდურებით, ისე რომ აღარ დარჩენილა სუფთა ადგილი.“ ყალბი სუფრა, რომელიც 1863 წელს იქნა შემოტანილი, რომელმაც ამოიღო „შვიდი ჟამი“ და რომელსაც თან უნდა დაერთოს განმარტებითი ფურცელი, წარმოადგენს აბაკუმის ორი წმიდა დაფის ყალბ ნიმუშს; მაგრამ ყალბი „დაფები“, რომლებსაც ლოთნი იყენებდნენ, სავსეა ნარწყევით, და ისინი ხილვაში ცდებიან. აბაკუმისა და იერემიას გუშაგებს ებრძანათ, რომ მეთოდოლოგიის შესახებ დავაში „ხილვა“ „დაფებზე“ დაეწერათ, მაგრამ ლოთის ყალბი დაფები მცდარ ხილვას წარმოაჩენენ.

სადაც ხილვა არ არის, ხალხი იღუპება; ხოლო რჯულის დამცველი ნეტარია იგი. იგავნი 29:18.

ეფრემის ლოთებმა უარყვეს ღვთის რჯული, მაგრამ „დავის“, კარიბჭის ბრძოლის, კონტექსტი არის ღვთის წინასწარმეტყველური რჯული, როგორც ეს წარმოდგენილია იმ მეთოდოლოგიაში, რომელიც დამკვიდრდა პირველი და მესამე ანგელოზების მოძრაობაში. მას შემდეგ, რაც ესაია ოცდამეცხრე თავის პირველ რვა მუხლში განავრცობს ამ გარემოებას, იგი შემდეგ განსაზღვრავს იმ მეთოდოლოგიას, რომელიც არის გვიანი წვიმა, და კონკრეტულად ლოთებს ასახელებს როგორც „მქირდავ კაცებს, რომელნიც ბატონობენ“ „იერუსალიმში.“

ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის გააგებინებს მოძღვრებას? რძეს მოწყვეტილებს და ძუძუსგან მოცილებულებს. რადგან მცნება უნდა იყოს მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა: რადგან ბორძიკით მოლაპარაკე ბაგეებით და უცხო ენით ელაპარაკება იგი ამ ხალხს. მათ უთხრა: ეს არის განსვენება, რომლითაც შეგიძლიათ დადლილს მოასვენოთ; და ეს არის განახლება; მაგრამ მათ არ ისურვეს მოსმენა. ამიტომ უფლის სიტყვა მათთვის იყო: მცნება მცნებაზე, მცნება მცნებაზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წავიდნენ, უკან დაეცნენ, შეიმუსრონ, გაეზან მახეში და შეიპყრონ. ამიტომ ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, დამცინავნო კაცნო, რომელნიც მართავთ ამ ხალხს, რომელიც იერუსალიმშია. რადგან თქვით: აღთქმა დავდეთ სიკვდილთან, და ჯოჯოხეთთან შევთანხმდით; როცა გადამლეკავი შოლტი გადაივლის, ჩვენამდე

ვერ მოაღწევს: რადგან სიცრუე ვაქციეთ ჩვენს თავშესაფრად და ცრუთქმის ქვეშ დავიმალეთ: ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ვდებ სიონში საფუძვლად ქვას, ნაცად ქვას, ძვირფას კუთხის ქვას, მტკიცე საფუძველს: ვისაც სწამს, არ იჩქარებს. სამართალსაც გავწევ საზომ ხაზად და სიმართლეს — შვეულად; და სეტყვა წალეკავს სიცრუის თავშესაფარს, და წყლები დაფარავს სამალავს. და თქვენი აღთქმა სიკვდილთან გაუქმდება, და თქვენი შეთანხმება ჯოჯოხეთთან ვერ დადგება; როცა გადამლეკავი შოლტი გადაივლის, მაშინ მის მიერ იქნებით გათელილნი. ესაია 28:9–18.

„კამათი“ აქ განისაზღვრება ამგვარად: „ვის ასწავლის იგი ცოდნას? და ვის შეაგნებინებს მოძღვრებას?“ სიტყვა „ვის“ მიმართულია შესაძლო მოსწავლეებისადმი, მაგრამ საგანი ეხება მოძღვრების, ანუ ცოდნის, გაგებას. როდესაც დანიელის წიგნი გაიხსენება, ხდება ცოდნის გამრავლება, რაც წარმოადგენს ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტებების გაზრდილ გაგებას. სიტყვა „მოძღვრება“ ნიშნავს რწმენათა, პრინციპთა, სწავლებათა ან წესთა ერთობლიობას, რომელიც აზროვნების განსაზღვრულ სისტემას ან ცოდნის ერთიან სხეულს აყალიბებს. ბიბლიური „მოძღვრებების“ გასაგებად აუცილებელია ბიბლიური მეთოდოლოგია, რათა ჩამოყალიბდეს ცოდნის ეს ერთიანი სხეული.

მეთოდოლოგია განისაზღვრება ასე: „წესი წესზე უნდა იყოს, წესი წესზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა.“ მეთოდოლოგია, რომელმაც 2001 წლის 11 სექტემბერი მესამე „ვაის“ მოსვლად გამოავლინა, ეფუძნება პირველი „ვაის“ წინასწარმეტყველური ხაზის მეორე „ვაის“ წინასწარმეტყველურ ხაზთან შეჯერებას, რაც მესამე „ვაის“ ხაზის ორ მოწმეს იძლევა. ეს მეთოდოლოგია არის იმ „დავის“ გამოცდა, რომელიც წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს, რადგან „უფლის სიტყვა იყო მათთვის: წესი წესზე, წესი წესზე; ხაზი ხაზზე, ხაზი ხაზზე; აქ ცოტა და იქ ცოტა; რათა წავიდნენ და ზურგზე დაეცნენ, შეიმუსრონ, მახეში გაებან და შეპყრობილ იქნენ.“

იერუსალიმს რომ მმართველობენ დამცინავი კაცების ხუთი დაბრკოლება, წარმოადგენს ხუთ უგუნურ ქალწულს. მეთოდოლოგია ამკარად გამოცდაა, რადგან ეფრემის მთვრალეებმა უარყვეს იერემიას ძველი გზები, ყური არ ათხოვეს გუშაგთა საყვირის გაფრთხილებას, შექმნეს ყალბი სუფრები და აღთქმა დადეს სიკვდილთან; სწორედ იმავე დროს, როცა ისინი, რომელნიც უფალ ცაბაოთის გვირგვინს ატარებდნენ კარიბჭის ბრძოლაში, სიცოცხლის აღთქმას დებდნენ.

2001 წლის 11 სექტემბერს გვიანმა წვიმამ, რომელიც არის განსვენება და განახლება, დაიწყო გადმოღვრა, და დაიწყო ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა. ამან დასაბამი მისცა დავას ეფრემის მთვრალთა მეთოდოლოგიასა და იმ მეთოდოლოგიას შორის, რომელსაც ელიას მაცნე წარმოადგენდა. „მრავალნი“ დაეცემიან მთვრალეებთან ერთად, ხოლო ის მცირენი, რომლებიც იქნებიან არჩეულნი, არიან ისინი, ვინც უფალს მოელონ.

რადგან უფალმა ასე მითხრა ძლიერი ხელით და დამამოძღვრა, რომ არ მევლო ამ ხალხის გზით, და თქვა: ნუ იტყვით: „შეთქმულება“, ყოველივეს შესახებ, რასაც ეს ხალხი იტყვის: „შეთქმულება“; ნურც მათი შიშით შეგეშინდებათ და ნურც შეძრწუნდებით. თვით უფალი ცაბაოთი წმიდაჰყავით; და იგი იყოს თქვენი შიში

და იგი იყოს თქვენი ძრწოლა. და იგი იქნება საწმიდარი; ხოლო ისრაელის ორივე სახლისთვის — დაბრკოლების ქვა და საცდურის კლდე, იერუსალიმის მკვიდრთათვის — მახე და ბადე. და მრავალნი მათ შორის წაიბორძიკებენ, დაეცემიან, შეიმუხრებიან, გაეზმებიან და შეპყრობილ იქნებიან. შეკარი მოწმობა, დაბეჭდე რჯული ჩემს მოწაფეებს შორის. და მე დაველოდები უფალს, რომელიც იაკობის სახლს სახეს უფარავს, და მას მოველოდები. ესაია 8:8–17.

უეჭველად, ესაია ეთანხმება საკუთარ სიტყვებს; ამგვარად, ოცდამერვე თავში მრავალნი, რომელნიც ეცემიან, იგივე არიან, ვინც მერვე თავშიც ეცემიან. მერვე თავში ვხედავთ, რომ მათი დაცემა ბეჭდვის ჟამს ხდება, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო. მერვე თავის გაფრთხილება ის არის, რომ არ იარონ ამ ხალხის „გზით“, რადგან ისინი არიან ისინი, რომელთაც უარი თქვეს ევლოთ იერემიას გზით, ძველი ბილიკების გზით, სადაც უკანასკნელი წვიმის უწყებაა მდებარე. ისინი, რომელნიც მერვე თავში ეცემიან, არიან ისინი, ვინც ენდობიან კავშირს, რომელიც ბაბილონის განსაკუთრებულ ღვინოს წარმოადგენს; ეს კი წარმოადგენს ეკლესიისა და სახელმწიფოს კავშირს, მწვალებლებად შერაცხილთა წინააღმდეგ გამოსვლის მიზნით. ის, რაც მათ მერვე თავში დაბრკოლებას აძლევს, არის დაბრკოლების ქვა, რომელიც წარმოადგენს 1863 წელს საფუძველმდებარე ჭეშმარიტების პირველივე უარყოფას — ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდ ჟამს“, რომელიც 1863 წელს „მშენებელთა“ მიერ იქნა უარყოფილი. ამ უარყოფით ისინი დაუბრუნდნენ განდგომილი პროტესტანტიზმის მეთოდოლოგიას, რათა უარეყოთ ანგელოზთა მიერ უილიამ მილერისთვის მიცემული უწყება.

ოცდამერვე თავში ქვის უარყოფა წარმოშობს გადმომსკდარ შოლტსადენს განკითხვას, რომელიც ბიბლიური სიმბოლოა მხეცის ნიშნისა, რომლის მოქმედებაც იწყება შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონიდან და შემდეგ მთელ მსოფლიოს ფარავს. კვირადღის კანონის ჟამს აღიგვება აღთქმა, რომელიც ადვენტისტურმა ეკლესიამ დადო „სიკვდილთან“ და „ჯოჯოხეთთან“. ეფრემის ლოთთა სიკვდილთან დადებული აღთქმის აღგვისას მოისპობა მათი „სიცრუის თავშესაფარი“. „სიცრუის თავშესაფარი“ მოციქულ პავლეს მიერ წარმოდგენილია, როგორც სიცრუე, რომელსაც მოაქვს ძლიერი ცთომილება; და ძლიერი ცთომილება, რომელიც იღვრება იერუსალიმის მმართველ დამცინავ კაცებზე, პასუხია მათ ჭეშმარიტებისადმი სიძულვილზე.

იმასაც, რომლის მოსვლაც არის სატანის მოქმედებისამებრ, ყოველი ძალითა და ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, და ყოველგვარი უსამართლობის საცდურით მათში, რომელნიც იღუპებიან, რადგან არ მიიღეს ჭეშმარიტების სიყვარული, რათა ხსნილიყვნენ. და ამის გამო ღმერთი მოუვლენს მათ ძლიერ საცდურს, რათა ირწმუნონ სიცრუე; რათა დაისაჯონ ყველანი, რომელთაც არ ირწმუნეს ჭეშმარიტება, არამედ სიამე ჰქონდათ უსამართლობაში. ხოლო ჩვენ ვალდებულნი ვართ მარადის ვმადლობდეთ ღმერთს თქვენთვის, მმანო, უფლის მიერ საყვარელნო, რადგან ღმერთმა დასაბამიდან გამოგირჩიათ თქვენ ხსნისათვის სულის განწმენდითა და ჭეშმარიტების რწმენით; რისათვისაც მოგიწოდათ თქვენ ჩვენი სახარებით, რათა მიეღოთ ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს დიდება. ამიტომ, მმანო, მტკიცედ იდექით და დაიცავით გადმოცემანი, რომელნიც გასწავლეს,

სიტყვით იყო ეს თუ ჩვენი ეპისტოლით. 2 თესლონიკელთა 2:9–15.

„სიცრუის თავშესაფარი“, რომელმაც წარმოშვა „ძლიერი ცთომილება“, საბოლოოდ მოიტანს მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის სასჯელს. მოციქული პავლე განსაზღვრავს იმ კლასს, ვისაც ჭეშმარიტება არ უყვარს, და კლასს, რომელიც ჭეშმარიტებით არის განწმენდილი; ამგვარად იგი მიანიშნებს ჰაბაკუკის მეორე თავში წარმოდგენილ დავაში არსებულ ორ კლასზე. ოცდამეცხრე თავში ესაია იწყებს სიტყვა არიელის გაორმაგებით, რაც იერუსალიმის სხვა სახელწოდებაა.

ვაი არიელს, არიელს, ქალაქს, სადაც დავითი მკვიდრობდა! დაუმატეთ წელიწადი წელიწადს; დაე, დაკლან მსხვერპლნი. ესაია 29:1.

„არიელის“ (ქალაქი იერუსალიმი) სიმბოლური გაორმაგება კვლავაც „ვაით“ არის დაგმოვილი. მსხვერპლთა დაკვლა „წლიდან წლამდე“ აღნიშნავს იმ პროგრესირებად ამბოხებას, რომელიც 1863 წელს დაიწყო. მომდევნო მუხლები წარმოაჩენს იმ სამსჯავროს, რომელიც მეშვიდე დღის ადვენტიტურ ეკლესიაზე აღსრულდება კვირა კანონის კრიზისის პერიოდში. მეცხრე მუხლში განსაზღვრულია „საოცრება“, რომელიც ხაზს უსვამს მეთოდოლოგიის შესახებ დავას და ამავე დროს ადვენტიზმის ამბოხებულ მდგომარეობას შუაღამის ღაღადის უწყების ელემენტად წარმოაჩენს; ეს უწყება აგრეთვე დაკავშირებულია მეორე ანგელოზთან, როგორც ეს წარმოდგენილია პირველ მუხლში „არიელის“ გაორმაგებით.

შეჩერდით და განცვიფრდით; იყვირეთ და ღაღადეთ: მთვრალნი არიან, მაგრამ არა ღვინით; ბარბაცებენ, მაგრამ არა მაგარი სასმლით. რადგან უფალმა გადმოასხა თქვენზე ღრმა ძილის სული და დახუჭა თქვენი თვალები; წინასწარმეტყველნი და თქვენი მთავარნი, მხილველნი, დაფარა მან. და ყოველი ხილვა თქვენთვის იქცა როგორც დაბეჭდილი წიგნის სიტყვები, რომელსაც მისცემენ განსწავლულს და ეტყვიან: გთხოვ, წაიკითხე ეს; და ის იტყვის: არ შემძლია, რადგან დაბეჭდილია. და წიგნი მიეცემა იმას, ვინც გაუნათლებელია, და ეტყვიან: გთხოვ, წაიკითხე ეს; და ის იტყვის: მე გაუნათლებელი ვარ. ამიტომ თქვა უფალმა: რაკი ეს ხალხი მახლოვდება თავისი პირით და თავისი ბაგეებით მადიდებს მე, მაგრამ თავისი გული შორს გაუტანია ჩემგან, და მათი შიში ჩემს მიმართ ადამიანთა მცნების შესწავლილია, ამიტომ, აჰა, კვლავ მოვიმოქმედებ საკვირველ საქმეს ამ ხალხში, საკვირველ საქმესა და საოცრებას; რადგან დაიღუპება მათი ბრძენთა სიბრძნე და გონიერთა გონება დაიფარება. ესაია 29:9–14.

ოცდამეშვიდე თავში ჩაწერილ „დებატში“, რომელიც წარმოადგენს ჭეშმარიტი მეთოდოლოგიისა და ცრუ მეთოდოლოგიის დაპირისპირებას, იერუსალიმზე მმართველი დამცინავი კაცების სიმთვრალე იდენტიფიცირებულია როგორც სიბრმავე, რომელიც ადვენტიზმის ხელმძღვანელობას ხელს უშლის დალუქული წიგნის გაგებაში. დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, ხოლო წიგნის ის ნაწილი, რომელიც მადლის დროის დახურვამდე უშუალოდ ადრე იხსნება, არის იესო ქრისტეს გამოცხადება. იგი მოიცავს „შვიდთაგან მერვის“ ენიგმას. იგი წარმოდგენილია იმ „საიდუმლოთი“, რომლის გაგებაც დანიელს მეორე თავში მიეცა. იგი არის შვიდი ქუხილის „დაფარული ისტორია“. იგი არის მესამე „ვაის“ ისლამის

უწყება და „შუადამის ღაღადის“ უწყება.

დანიელისა და გამოცხადების ეს ერთიანი წიგნი ეძლევა იმათ, ვინც წარმოდგენილნი იყვნენ ქრისტეს დროს სინედრიონის მიერ, რომელიც განასახიერებს ხელმძღვანელობის იმ სისტემას, რომელიც აღიარებს, რომ იცავს და იცავს ღვთის ჭეშმარიტებას, მაგრამ საბოლოოდ თავადვე მონაწილეობს ჭეშმარიტების ჯვარცმად. სინედრიონით ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი სისტემა არის ის დამცინავი კაცები, რომლებიც იერუსალიმზე ბატონობენ. მათ ეძლევათ დაბეჭდილი წიგნი, და მათი გამორჩეული, განათლებული და მეცნიერული პასუხი იმაზე, თუ რას ნიშნავს ეს წიგნი, არის ის, რომ მათ არ შეუძლიათ მისი წაკითხვა, რადგან იგი დაბეჭდილია. შემდეგ იმავე წიგნს აძლევენ სამწყსოს, რომელიც გაწვრთნილია, რომ მხოლოდ მათ მიჰყვეს, ვინც ხელმძღვანელებად არიან გამოყოფილნი, და მათი პასუხი ის არის, რომ მას მხოლოდ მაშინ გაიგებენ, თუ იერუსალიმზე მბრძანებელი დამცინავი კაცები, უკანასკნელი დღეების სინედრიონი, ეტყვიან, რას ნიშნავს იგი.

მეთოდოლოგია, რომელიც უილიამ მილერს მიეცა და შემდეგ Future for America-ს, წინასწარმეტყველური ისტორიის საზღვრული ნიშნულია. ეს არის საზღვრული ნიშანი, რომელიც სიცოცხლისა და სიკვდილის გამომცდელ საკითხს განსაზღვრავს. სწორი მეთოდოლოგიის გარეშე უკანასკნელი წვიმის უწყება არის „როგორც დაბეჭდილი წიგნის სიტყვები“. უკანასკნელი წვიმის უწყების გარეშე ის გამოცდილება, რომელსაც ეს უწყება წარმოშობს, მიღწევადი არ არის. ეს მეთოდოლოგია არის პროცესი, whereby წინასწარმეტყველურ ხაზს წინასწარმეტყველურ ხაზზე ვადებთ, აქ ბიბლიიდან და იქ ბიბლიიდან. მეთოდოლოგიის შესახებ დავა მაშინ დაიწყო, როდესაც პირველი უწყება ძალით აღიჭურვა, როგორც უკანასკნელი დღეების საწყისი, ისე დასასრულის ისტორიებში.

მილერიტული მოძრაობის ისტორიის დასაწყისში დავა დაიწყო 1840 წლის 11 აგვისტოს და განმეორდა იმ ისტორიის დასასრულს, იმ დროში, როდესაც ფილადელფიური მილერიტული მოძრაობა ლაოდნიკიურ მილერიტულ მოძრაობაში გადავიდა. დავა კვლავ დაიწყო მესამე ანგელოზის ლაოდნიკიური მოძრაობის ისტორიაში 2001 წლის 11 სექტემბერს და იგი მეორდება ამ მოძრაობის დასასრულს, როდესაც მესამე ანგელოზის ლაოდნიკიური მოძრაობა ას ორმოცდაოთხი ათასის ფილადელფიურ მოძრაობაში გადადის. მილერიტების საწყისი გამოცდაში და მილერიტების საბოლოო გამოცდაში ეს გამოცდა წარმოდგენილი იყო ელიას მაცნის მეთოდოლოგიით. იესო, როგორც ალფა და ომეგა, ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით წარმოაჩენს.

სტრიქონზე სტრიქონის მიტანის მეთოდოლოგიას ახლა გამოვიყენებთ, როდესაც მომდევნო სტატიაში დანიელის წიგნის მეოთხე და მეხუთე თავების განხილვას შევუდგებით.

„არავის აქვს ჭეშმარიტი უწყება, რომელიც განსაზღვრავს ჟამს, როდის უნდა მოვიდეს ქრისტე ან როდის არ უნდა მოვიდეს. დარწმუნებული იყავით, ღმერთი არავის აძლევს უფლებამოსილებას თქვას, რომ ქრისტე ხუთი წლით, ათი წლით ან

ოცი წლით აყოვნებს თავის მოსვლას. „იყავით თქვენც მზად, რადგან იმ ჟამს, როცა არ მოვლით, მოვა ძე კაცისა“ (მათე 24:44). ეს არის ჩვენი უწყება, სწორედ ის უწყება, რომელსაც ცის შუაგულში მფრინავი სამი ანგელოზი ქადაგებს. საქმე, რომელიც ახლა უნდა შესრულდეს, არის წყალობის ამ უკანასკნელი უწყების გახმოვანება დაცემული ქვეყნისათვის. ახალი სიცოცხლე მოდის ზეციდან და ეუფლება ღვთის მთელ ხალხს. მაგრამ ეკლესიაში განხეთქილებანი მოვა. ორი მხარე ჩამოყალიბდება. ხორბალი და ღვარძლი ერთად იზრდება სამკალამდე.

საქმე უფრო გაღრმავდება და დროის თვით დასასრულამდე სულ უფრო გულმოდგინე გახდება. და ყველანი, ვინც ღვთის თანამშრომელი არიან, უდიდესი გულმოდგინებით იღვაწებენ იმ რწმენისათვის, რომელიც ერთხელ უკვე გადაეცა წმინდანებს. ისინი არ გადაუხვევენ ახლანდელ უწყებას, რომელიც უკვე თავისი დიდებით ანათებს დედამიწას. არაფერია საკამათოდ ღირსი, გარდა ღვთის დიდებისა. ერთადერთი კლდე, რომელიც იდგება, არის საუკუნეთა კლდე. ჭეშმარიტება, როგორც იგი იესოშია, არის თავშესაფარი ამ შეცდომის დღეებში....

„წინასწარმეტყველება სრულდებოდა, სტრიქონ-სტრიქონ. რაც უფრო მტკიცედ ვდგავართ მესამე ანგელოზის უწყების დროშის ქვეშ, მით უფრო ნათლად გავიგებთ დანიელის წინასწარმეტყველებას; რადგან გამოცხადება დანიელის დამატებაა. რაც უფრო სრულად მივიღებთ იმ ნათელს, რომელსაც სულიწმიდა ღვთის მიძღვნილი მსახურების მეშვეობით წარმოგვიდგენს, მით უფრო ღრმა და ურყევი, თვით მარადიული ტახტის მსგავსად, გამოჩნდება ძველი წინასწარმეტყველების ჭეშმარიტებანი; დავრწმუნდებით, რომ ღვთის კაცები ლაპარაკობდნენ, როგორც სულიწმიდის მიერ იყვნენ აღძრულნი. ადამიანებს თავად უნდა ჰქონდეთ სულიწმიდის ზემოქმედების ქვეშ ყოფნა, რათა გაიგონ სულის წარმოთქმანი წინასწარმეტყველთა მეშვეობით. ეს უწყებანი მიეცა არა მათთვის, ვინც წინასწარმეტყველებანი წარმოთქვს, არამედ ჩვენთვის, რომელნიც ვცხოვრობთ მათი აღსრულების სცენათა შორის.“

„მე ვერ ვიგრძნობდი, რომ შემემლო ამ საკითხების წარმოდგენა, უფალს ეს საქმე ჩემთვის რომ არ მოეცა. შენს გარდა სხვებიც არიან, და არა ერთი ან ორი, რომლებიც შენსავით ფიქრობენ, რომ ახალი ნათელი აქვთ, და სრულიად მზად არიან, იგი ხალხს წარუდგინონ. მაგრამ ღვთისთვის სასურველი იქნებოდა, მათ მიეღოთ უკვე მოცემული ნათელი, ევლოთ მასში და თავიანთი რწმენა დაეფუძნებინათ წმინდა წერილებზე, რომლებიც მრავალი წლის განმავლობაში ამყარებდა იმ პოზიციებს, რომელთაც ღვთის ხალხი იცავდა. მარადიული სახარება ადამიანური მსახურების მეშვეობით უნდა იქნეს ქადაგებული. ჩვენ უნდა ვახმოვანებდეთ ანგელოზთა უწყებებს, რომლებიც წარმოჩენილნი არიან, როგორც ცის შუაგულში მფრინავნი, დაცემული სამყაროსადმი უკანასკნელი გაფრთხილებით. თუ წინასწარმეტყველებად მოწოდებულნი არა ვართ, მოწოდებულნი ვართ, ვირწმუნოთ წინასწარმეტყველებანი და ვითანამშრომლოთ ღმერთთან სხვა გონებათა გასანათლებლად. სწორედ ამას ვცდილობთ ჩვენ.“ Selected Messages, book 2, 113, 114.